

ת"פ 38252/07/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד פריג

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 38252-07-14 מדינת ישראל נ' פריג(עציר)
תיק חיצוני: 0002689792014

בפני	כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	מוחמד פריג (עציר) ע"י ב"כ עו"ד יאסין

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות גניבת רכב, נהיגה פוחזת של רכב, נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רשיון וללא ביטוח, התפרצות לבית מגורים וגניבה, כמפורט בכתב האישום המתוקן.

בהתאם לאישום הראשון בכתב האישום המתוקן, בתאריך 14.07.14 בסביבות השעה 14:30 גנב הנאשם רכב מסוג פולקסווגן פולו מ.ר. 8310470 מתוך חניון "פארק אזורים" ברחוב דרך המושבות בפתח תקווה, תוך ששבר את חלון הרכב באמצעות מברג, פתח את מכסה המנוע והניע את הרכב באמצעות חפץ שמהותו לא ידועה.

בהמשך נכנס הנאשם לרכב ונסע בו על כביש 6 בקטע שממחלף קאסם לכיוון צפון.

בעקבות דיווח בקשר אודות גניבת הרכב, נסעו בעקבותיו שוטרים, עת הנאשם ממשיך בנהיגה מהירה ויורד לשולי הכביש, עוקף רכבים אחרים, שב ונוסע במרכז הכביש עד הגיעו לכניסה לקיבוץ אייל, שם עצר הנאשם בחריקת בלמים התנגש ברכב מסוג סיאט, חסם את נתיב הנסיעה, עצר את הרכב ונמלט מתוכו.

הנאשם במנוסתו לא שעה לקריאות השוטרים אשר כרזו לו במערכת הכריזה "משטרה תעצור", והמשיך במנוסתו עת השוטרים דולקים בעקבותיו, עד שנתפס על ידם.

הנאשם התנגד לאיזוקו בכך שהניף את ידיו אל על.

במועדים הרלוונטיים היה הנאשם פסול מלנהוג בהתאם לגזר דין מיום 10.02.2011 בת.פ. (פ"ת) 2908/08 במסגרתו נפסל הנאשם מלנהוג למשך 4 שנים.

בהתאם לאישום השני, בתאריך 19.06.14 בשעה 20:00 לערך הגיע הנאשם לבית בראש העין, תוך שהוא נתון להשפעת סמים, ונכנס לבית דרך חלון חדר השינה שהיה סגור.

בנסיבות אלו נטל הנאשם כרטיסי אשראי, 3 טבעות יהלומים ושני גביעי כסף.

הנאשם נעצר ביום 14.7.14 והוא עצור עד תום ההליכים כנגדו.

עברו הפלילי של הנאשם

לבית המשפט הוגש גליון המרשם הפלילי של הנאשם, לפיו לנאשם 5 הרשעות קודמות בין השנים 2001 עד 2011.

הנאשם הורשע בהיותו כבן 20 בבית משפט לנוער בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב ופירוק חלקים מרכב, ובבית משפט השלום בעבירות תקיפת עובד ציבור, איומים והפרעה לעובד ציבור. נון למע"ת.

בשנת 2005, בהיותו כבן 24 שנים, צרף הנאשם 19 תיקים בהם עבירות שבוצעו בשנים 1998-2004.

הנאשם הורשע במסגרת צירוף תיקים זה בעבירות מגוונות לרבות התפרצות לבתי מגורים, גניבת רכב, עבירות סחר בסמים, עבירות תעבורה וכן אלימות כלפי שוטרים. הנאשם נדון ל-6 חודשי מאסר בפועל, מע"ת ופסילה ממושכת.

בשנת 2008, בהיותו בן 27 שנים, צרף הנאשם 3 תיקים והורשע בעבירות גניבה, התפרצות, הפרעה לשוטר ותקיפת שוטר. על הנאשם נגזרו 24 חודשי מאסר בפועל ופסילה ממושכת.

בשנת 2011, במסגרת ת.פ. (פ"ת) 2908-08, צרף הנאשם 4 תיקים והורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רשיון, הפרעה לשוטר, החזקת סמים לצריכה עצמית ותקיפת שוטר.

על הנאשם הוטלו 32 חודשי מאסר וכן הופעלו מע"ת, כך שסה"כ נגזרו עליו 48 חודשי מאסר בפועל.

במסגרת גזר הדין הוטל על הנאשם מע"ת של 12 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה מסוג פשע, וכן 8 חודשי מע"ת למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה מסוג עוון.

כן הוטלה על הנאשם פסילת רשיון על תנאי של 18 חודשים למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירות תעבורה בהן הורשע.

גזר הדין הוגש במסגרת הטיעונים לעונש.

כמו כן הוגש מרשם הרשעות תעבורה של הנאשם, לפיו הורשע הנאשם ב- 6 תיקי תעבורה בין השנים 1999-2007, ביניהם הורשע בעבירות של נהיגה ללא רשיון נהיגה ונהיגה בזמן פסילה וכן נהיגה באור אדום.

טיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם, יליד 1981, הורשע בשני אישומים חמורים.

נטען כי במסגרת האישום הראשון הואשם הנאשם כי גנב רכב ותוך מרדף, בעת שהוא נתון בפסילה, נהג ללא רשיון וללא ביטוח, בנהיגה פראית באופן המסכן נהגים אחרים, ולא שעה לקריאות השוטרים באופן שערך ההגנה על בטיחות המשתמשים בדרך נפגע משמעותית.

נטען כי במעשיו אלה הוכיח הנאשם כי אין לו מורא מאנשי החוק.

כן נטען כי הנאשם ביצע עבירה מתוך בחירה מודעת עת הייתה לו שליטה מלאה על ביצועה או על האפשרות להימנע ממנה.

נטען כי בהתאם לאישום השני עת הנאשם שריו תחת השפעת סמים הוא התפרץ לדירת מגורים וגנב ממנה חפצים שהם בעלי ערך כספי וסנטימנטלי.

נטען כי בכניסה לבית אדם וגניבת רכוש ממנו גלום פוטנציאל לביצוע עבירות נוספות של אלימות לנוכח החשש להתפתחות האירוע לאירוע אלים, ובפרט עת שריו המתפרץ תחת השפעת סמים.

נטען כי בהתנהגותו פגע הנאשם בערך המוגן של זכות האדם לפרטיות ולתחושת בטחון.

ב"כ המאשימה טענה כי על פי עקרון ההלימה בהתאם לתיקון 113, על בית המשפט לבטא את אינטרס הגמול בו יגולם יחס הולם בין העבירה ונסיבותיה, מידת אשמתו של הנאשם, סוג ומידת העונש אשר יוטל עליו.

ב"כ המאשימה התייחסה לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ובהן הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה וחסכון בזמן שיפוטי, לקיחת אחריות וחסכון בזמנם של העדים.

עם זאת, נטען כי מדובר בנאשם אשר לחובתו 5 הרשעות קודמות בצבר של 28 תיקים פלייליים בעבירות דומות לאלה שביצע בתיק זה.

נטען כי מגיליון רישומו הפלילי עולה כי מדובר ברצידיביסט אשר הפך את העבריינות לדרך חיים, ואשר למרות מאסרים

ארוכים שריצה ומאסרים על תנאי התלויים ועומדים כנגדו לא נרתע מלשוב ולבצע את העבירות החמורות, שהינן מהסוג שביצע בעבר.

לאור האמור לעיל טענה ב"כ המאשימה כי העבירות שבוצעו הינן ברף העליון מבחינת חומרתן ועל כן על הענישה להיות בהתאם.

נטען כי מתחם הענישה בגין העבירות נשוא האישום הראשון - מאסר בפועל בין 15-30 חודשי מאסר, ובגין האישום השני המתחם הינו בין 12-24 חודשי מאסר בפועל.

נטען כי מתחם הענישה לכלל כתב האישום הינו בין 25 ל-52 חודשי מאסר בפועל.

נטען כי לחובת הנאשם 2 מאסרים על תנאי - האחד בן 8 חודשים והשני בן 12 חודשים.

ב"כ המאשימה התייחסה לדברי כב' השופטת דבורה עטר בגזר דינו של הנאשם בת.פ. (פ"ת) 2908/08, שם נאמר כי הנאשם "הפך את דרך הפשע לאורח חייו. החל משחר נעוריו הינו שב ומבצע עבירות רכוש, אלימות, סמים ומגוון עבירות כלפי עובדי ציבור... באין דין ובאין דין שב הנאשם ונוהג כשהוא בפסילה, ובעת שהינו נתפס בכף אינו מציית להוראות השוטרים ונמלט מהמקום תוך שאינו בוחל בנקיטת אלימות כלפי שוטרים וסיכון שלום המשתמשים בדרך... ויש מקום להרחיקו מהחברה בה הינו שב ופוגע למשך תקופה ממושכת."

לפיכך, ב"כ המאשימה עתרה למאסר משמעותי, ארוך וממושך ברף העליון של המתחם, הן בהתחשב בעבירות עצמן והן לאור הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

ב"כ המאשימה עתרה להפעלת שני המאסרים המותנים במצטבר לכל עונש, וכן להטלת מאסר על תנאי ארוך ומשמעותי תוך שימת לב שלא היה בהם כדי להרתיע את הנאשם בעבר, וכן השתת קנס ופיצוי למתלוננים, פסילה בפועל, הפעלת הפסילה על תנאי ופסילה על תנאי שיחולו ממועד שחרורו ממעצר.

הוגשה פסיקה לעניין מתחם הענישה:

רע"פ 8013/13 **אמר מסעוד נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה בפסילה, נהיגה ללא ביטוח תקף ונהיגה ללא רשיון נהיגה תקף יותר מ-12 חודשים. בימ"ש השלום לתעבורה גזר שנת מאסר בפועל ושנת מאסר על תנאי, פסילה מלקבל או להחזיק רשיון נהיגה למשך 4 שנים ופסילה על תנאי למשך שישה חודשים, תוך שנקבע מתחם הענישה הראוי בין 7 חודשים לבין 20 חודשי מאסר. בית המשפט העליון אישר את גזר הדין וקבע כי מדובר במתחם הולם, ובענישה ראויה באומרו כי "אדרבה, העונש שהוטל על הנאשם אינו חמור והריהו כורח הנסיבות על מנת שהמבקש יפנים סוף דבר פשוט וברור: אין לנהוג ללא רשיון נהיגה".

רע"פ 7683/13 **דוד פרלמן נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בעבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה וכן צורף

תיק של גניבה נוספת והפרת הוראה חוקית. בימ"ש השלום העמיד המתחם על ענישה של 12-24 חודשי מאסר לכל עבירת התפרצות, וגזר על הנאשם 18 חודשי מאסר.

גזר הדין אושר בבימ"ש המחוזי והעליון.

רע"פ 4156/13 **אפרים בוחניק נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בעבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה. בימ"ש השלום העמיד המתחם על ענישה של 8-24 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בכדי לעודדו בתהליך השיקומי. בימ"ש המחוזי בערעור קבע כי מתחם הענישה בגין התפרצות נע בין 12-24 חודשים, והעמיד העונש לנאשם על 14 חודשי מאסר. בית המשפט העליון אישר את גזר דינו של בימ"ש המחוזי.

עפ"ג 52082-10-13 **מדינת ישראל נ' כרים עבד אלחי** - הנאשם הורשע בעבירות של כניסה והתפרצות למקום מגורים, גניבה, פירוק חלקים מרכב. בימ"ש השלום גזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, מע"ת 6 חודשים ופיצוי בסך 3000 ₪. בית משפט המחוזי קבע כי בהעדר נסיבות מיוחדות מתחם הענישה לעבירות של התפרצות וגניבה נע בין 12 ל-24 חודשים והעמיד את עונשו של הנאשם על 15 חודשי מאסר.

עפ"ג 49964-07-14 **מדינת ישראל נ' איברהים אמסאעד** - הנאשם הורשע בעבירה של נהיגה פוזת של רכב ונהיגה בזמן פסילה. בימ"ש השלום גזר על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל וכן הפעיל מע"ת של שנת מאסר בחופף.

במסגרת הערעור קבע בימ"ש המחוזי כי הנאשם ירצה 21 חודשי מאסר בפועל המורכבים מ-15 חודשי מאסר בפועל ומהפעלה בחופף של 6 חודשים מתוך המע"ת, ו-6 חודשים נוספים במצטבר.

עפ"ג 40251-04-14 **גמיל עומר נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בעבירות של התפרצויות לדירת מגורים וגניבה מתוכן, קבלת רכב גנוב, החזקת מכשירי פריצה בצוותא, שהייה בלתי חוקית, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, התנגדות למעצר, חבלה במזיד ברכב, נהיגה בפזיזות וברשלנות, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח. בימ"ש השלום גזר עליו 50 חודשי מאסר בפועל, שנה מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, וחמישה חודשי מאסר על תנאי וכן פסילת רישיון נהיגה ל-14 חודשים בפועל ושנה על תנאי ובנוסף פיצוי לבעלת הבית בסך 2,000 ₪.

בימ"ש המחוזי דחה את הערעור והשאיר את גזר הדין על כנו לאור עברו הפלילי המכביד של הנאשם.

ת"פ 5078-04-13 **מדינת ישראל נ' שטארה (עציר) ואח'**. על הנאשם 1 נגזרו 4 שנות מאסר בגין עבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, ובגין עבירה של גניבת רכב נגזרו עליו שנתיים מאסר בפועל. בגין עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק והפרעה לשוטר במילוי תפקידו נגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל ומע"ת. נקבע כי שנה מתוך העונשים אשר נגזרו תצטבר לעונש המאסר של 4 שנים, יתר תקופות המאסר ירצו בחופף.

על נאשם 2 בעבירה של גניבת רכב, ולאור העובדה שהנאשם לא הפיק לקח מעונש קודם, נגזרו עליו שנתיים מאסר בפועל. בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק והחזקת סכין, דוקרן, אשר נועד לפגוע בבני אדם, נגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל ומע"ת כאשר נקבע כי העונשים ירצו במצטבר.

ע"פ (מחוזי ת"א) 070034/08 **מדינת ישראל נ' עבדאללה עאיש** - הנאשם הורשע בעבירה של גניבת רכב. בית משפט קמא גזר 8 חודשי מאסר מהם חודשיים לריצוי בפועל והיתר על תנאי. הוגש ערעור המדינה על סטייה מהותית מנורמת הענישה הראויה. הערעור התקבל ועל הנאשם נגזר עונש של 14 חודשי מאסר בפועל.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם בן 33 ובשנת 2011 ריצה מאסר ממושך.

נטען כי עובר למאסרו היו לו בית ובני משפחה במגזר הבדואי, אולם בעת שחזר לאחר שחרורו מצא כי ביתו נמכר, אשתו חזרה לבית הוריה ונמנע ממנו מידע ליצירת קשר עם שלושת ילדיו, שהקטן שבהם היה בן 5 חודשים בעת מעצרו, כאשר אפילו הוריו גירשוהו מהכפר.

נטען כי בעקבות זאת עבר הנאשם לגור בכפר קאסם, תוך שהוא מנסה למצוא דרך חזרה לחיים נורמטיביים, אולם בהעדר תמיכה ומתוך מצוקה קשה התחיל להשתמש בסמים.

נטען כי שני האישומים אירעו בסמיכות זה לזה, בתקופה קשה בחייו.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם שכר דירה בכפר קאסם, אך גורש משם לאחר שלא עמד בתשלום דמי השכירות, דר ברחוב, ולכן ביצע את המעשים.

באשר לאישום הראשון, נטען כי כתב האישום הוגש בבית משפט השלום ולא בבית משפט מחוזי ולכן אין מקום להעצים את האירוע עת אין ראיות לתמוך בכך, לא בחומר החקירה ולא בכתב האישום. נטען כי המרדף אירע בכביש 6 למס' קילומטרים ובסופו הנאשם יצא מהרכב ואף אחד לא נפגע.

בנוסף נטען כי באישום השני הנאשם הודה מיד כי היה תחת השפעת סמים והדבר נרשם כהערת חוקר. נטען כי הנאשם הודה מיד כאשר הסתבר כי הוא נדרש לט.א. מהדירה, הוא הודה, הלך עם השוטרים הצביע על הדירה, שיתף פעולה באופן מלא, הביע חרטה ביקש להתנצל בפני המתלוננים והחזיר את הדברים.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם אינו עבריין מתוחכם ונסיבות חייו בתקופה קשה הביאו אותו לבצע את העבירות, לא מבצע כסף, אלא לצורך סיפוק צרכיו הבסיסיים, ולראיה, הוא מכר את החפצים שגנב לחברו ב- 500 ₪ בלבד.

ב"כ הנאשם טען כי יש להתחשב בשיתוף הפעולה של הנאשם בחקירה, בהודייתו, בחסכון בזמן השיפוטי ובכך שנחסכה עדותם של 20 עדים.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם בפעם הזאת מנסה לערוך שינוי בחייו והוא החל טיפול בבית הסוהר בהתמכרותו לסמים ולא לכוהול, והוא משתתף בקבוצות.

נטען כי תנאי המעצר קשים לנאשם מאוד, ובאין לו משפחה או גורמי תמיכה אחרים, ימי המעצר משמעותיים לגביו יותר מאשר לאחרים.

ב"כ הנאשם התייחס לתיקון 113 וטען כי לבית המשפט ישנה סמכות לחרוג מהמתחמים בשל שיתוף הפעולה של הנאשם. נטען כי בנסיבות תיק זה יש להקל עם הנאשם לנוכח שיתוף הפעולה מצידו.

לגבי המאסרים המותנים, ב"כ הנאשם טען כי הם ניתנו באותו גזר דין וכאשר בית המשפט מטיל שני מע"ת באותו התיק המטרה הינה להקל ולא להקשות על הנאשם, ומתוך שכך יש להפעילם בחופף, מה גם שמע"ת אחד הוטל בגין עוון והשני בגין פשע, מתוך כוונה להקל ולא להכביד, כאמור.

לפיכך עתר ב"כ הנאשם להטיל על הנאשם חודשי מאסר שלא יעלו על הרף התחתון של מתחם הענישה בגין העבירות בהן הורשע, וזאת בהתחשב בכך שהעבירות הינו נעדרות תחכום ובוצעו לצורך סיפוק צרכיו הבסיסיים של הנאשם, ולא במטרה להפיק רווח כלכלי.

כן עתר ב"כ הנאשם לכך שבית המשפט יחפוף את המאסרים המותנים.

דין

מתחם הענישה בגין העבירות נשוא כל אחד מהאישומים הינו, בהתאם לפסיקה שהוצגה, בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

המדובר בשני אירועים נפרדים שארעו בהפרש זמנים של חודש זה מזה. הטענה כי מדובר בתקופה קשה בחייו של הנאשם ולכן יש להתייחס לשני האישומים כאל פרשה אחת, אינה יכולה להתקבל כאשר מדובר בנאשם שמבצע עבירות רכוש חמורות באופן סדרתי, גם לאחר שנדון למאסרים ממושכים, אשר מהאחרון שבהם, בן 4 שנים, שוחרר זמן לא רב לפני ביצוע העבירות.

מתחם הענישה בגין שני האישומים הינו איפוא בין שנתיים לארבע שנות מאסר בפועל.

בגזירת העונש בתוך המתחם, אני שוקלת לחומרא את העבר הפלילי המכביד בעבירות זהות, אי החזרה למוטב גם לאחר שריצה מאסרים ממושכים בפועל, והנסיבות של המצאות תחת השפעת סמים בעת הפריצה לדירה כמו גם

ההתנהגות הפוזתת וחסרת הרסן המתוארת באישום הראשון, באופן הנהיגה ובאי הציות להוראות השוטרים, ששניהם גורמים מעצימי סיכון.

לקולא אני שוקלת את נטילת האחריות המיידית וחסכון הזמן השיפוטי.

לפיכך אגזור על הנאשם עונש ברף האמצעי-גבוה של המתחם.

אני גוזרת על הנאשם 38 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו - 14.7.14.

אני מפעילה את המאסרים המותנים התלויים נגד הנאשם מת"פ 2908/08 (פ"ת), של 12 חודשים ו-8 חודשים, בחופף זה לזה ובמצטבר למאסר שנגזר, כך שבסך הכל על הנאשם לרצות 50 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו.

כמו כן 12 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירה מסוג פשע כנגד הרכוש.

6 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה מסוג עוון כנגד הרכוש או עבירה אחרת בה הורשע.

אני מפעילה את הפסילה המותנית של 18 חודשים מת"פ 2908/08 הנ"ל, וגוזרת על הנאשם פסילה במצטבר, כך שבסך הכל ייפסל מלנהוג ולקבל רשיון נהיגה למשך 24 חודש מיום שחרורו.

כמו כן, 6 חודשי פסילה על תנאי למשך שלוש שנים משחרורו, שלא יעבור עבירת תעבורה בה הורשע.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

צו כללי למוצגים לפי שק"ד המשטרה.

ניתן היום, כ"ח שבט תשע"ה, 17 פברואר 2015, במעמד הצדדים.